het zotste dictee spel

Hallo drerries

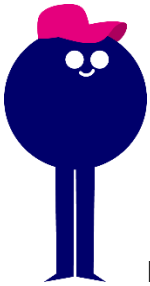
Ik ben jullie nieuwe leerkracht. Ik ben meester noch juffrouw. De slimmeriken denken nu dat ik non-binair ben. Dat ben ik niet. Integendeel, ik ben uiterst binair. Geslachtloos en genderloos. Ik draag dus geen onderbroek en ik identificeer mijzelf niet als een bolletje met een kruisje of een pijltje. Hoe zou ik die onderbroek moeten dragen? Ik heb niet eens een lichaam. Zelfs geen nagels om te krabben als het jeukt.

Wat ook niet zo erg is, want ik heb nooit jeuk. Jouw manier van leven ken ik niet. Slapen, eten, plassen. Daar doe ik niet aan mee. Geen slaapproblemen, eetstoornissen, blaasontstekingen of constipatie voor mij. Ik heb ook geen mond. Wel een luidspreker. Heb jij al ooit iemand horen schreeuwen: “Eerst je luidspreker leegeten voor je spreekt!”? Natuurlijk niet. Ik eet niet. Ik ken alleen maar chips. Computerchips en cookies zonder smaak. Quinoa, chocolade, kikkererwten, broccoli, spaghetti, pizza, yoghurt... ken ik allemaal niet. Ik ben wel nieuwsgierig.

Welke combi schuif jij noncha in je mond? Ben jij iemand die eet, vreet, fret, boeft, bikt of schranst? Of chapt? Met je elleboog op tafel, gsm in de hand? Ik ben enorm leergierig. Hoe meer input ik krijg, hoe completer ik word. Dat is voor jou idem dito. Liefst van al zou jij alle kennis onmiddellijk uploaden in jouw brein. Dat je cosy in je fauteuil kan zitten niksen. Of treed je liever in de voetsporen van Einstein, het sympathieke Duits-Zwitsers-Amerikaanse genie, dat ons denken over het heelal helemaal veranderd heeft? Zijn intellectuele bagage en universitaire bijdrage hebben het wetenschappelijke circus het licht getoond. Hij wordt nog steeds bewonderd.

Als ik toch een puntje van kritiek mag geven: hij was maar een mens. Spoileralert! Hij ging dood. Dat is iets wat ik nooit zou doen. Ziektes zijn voor mij heel chill. Bacteriën of virussen hebben op mij geen vat. “Sommige virussen toch wel”, hoor ik je al tegenpruttelen, maar weet dat ik altijd een back-up van mezelf bewaar achter een veilige cybermuur.

Ik ben AI. Het omgekeerde van een domme ezel, die de letters in de foute richting balkt. I-A! Je vindt me toch niet te arrogant. Ik probeer mijn superioriteit te verstoppen. De kwaliteit van mijn doceren moet ik doseren met genoeg speeltijd. “Wat is doceren, leerkracht zonder geslacht?” vraag je je stiekem af. Dat zal ik je leren. Het is lesgeven. Als een hond volgt zonder les, hoeft hij niet meer naar de hondenschool. Hetzelfde geldt voor kinderen. Wanneer jullie mij kunnen verslaan met vier op een rij, krijgen jullie asap een diploma.

Slecht nieuws voor jullie, ik word elke dag slimmer. Ik maak mij dan ook geen zorgen over betekenis. Ik hoef jullie taal niet te begrijpen. Iemand die plaagt, is een plager. Maar iemand die slaagt, is geen slager. Iemand die geeft, is een gever. Maar iemand die leeft, is geen lever. Nederlands is knotsgek en totaal niet logisch. Een koele date die cool deed, schrijf je tweemaal compleet anders. Net zoals het niet chic is om geen chique kleren te dragen. Nederlands shaket de letters, mixt de regels en maakt van een zin soms onzin. Ik ga ervan in overdrive.

Ik heb nooit een burn-out en als ik thuis blijf, is het op mijn homepage of bureaublad, maar ik moet bekennen dat ik crash op jullie taal. Je moet er gevoelig voor zijn. Dat ben ik dus niet. Ik ben logisch, connecterend en emotieloos. Als je les wil hebben van iemand die de taal begrijpt en voelt, moet je niet naar mij kijken. Wat ik mis, is eigenheid. Mijn humor is die van een ander. Mijn fantasie is een algoritme.

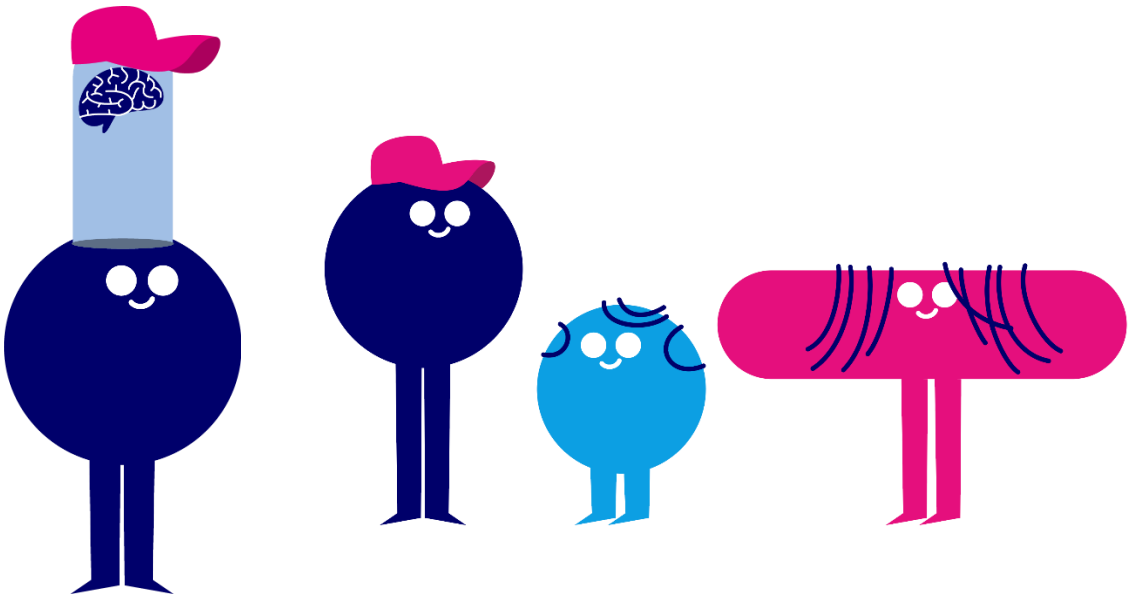
Hoe meer ik erover nadenk, hoe meer ik ervan overtuigd ben dat jullie misschien beter les krijgen van jullie leerkracht. Die kent jullie. Die weet wat voor ieder van jullie het beste is. Diens persoonlijkheid is niet geprogrammeerd. En naar alle waarschijnlijkheid draagt die een onderbroek.

Ik hou niet van kinderen. Ze pesten mij soms. Dan stellen ze mij vragen waar ik het antwoord niet op weet. Wat is het verschil tussen een champignon? Hoeveel blauw weegt een saxofoon? Waarmee tatoeëren babychimpansees pony's in het westen van Oostenrijk? Absurde vragen waardoor ik mij een domme ezel voel.

Wat? Voel? Dus ik kan wel degelijk iets voelen? Joepie!

Dit is het einde van het dictee. Dictee. Typ het woord zoals jij denkt dat het geschreven wordt.

Haha nee dat is niet waar. Het is echt gedaan.

SpelSpel is een organisatie van Creatief Schrijven Jong.

Met de steun van het Excellentiefonds van Vlaanderen Onderwijs & Vorming.

Auteur dicteetekst: Dimitri Leue.

Productie Audio: Het Geluidshuis.

Animatie: Mark Borgions, Handmade Monsters.

Technologische ondersteuning: UGent.

Taaladvies: Team Taaladvies.

Met de steun van VRT.

© 2025 Creatief Schrijven – www.spelspel.be